

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

TRGOVAČKI SUD
U VARAŽDINU

REPUBLIKA HRVATSKA 09. 08. 2018

RJEŠENJE

PRIMLJENO

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Lenke Čorić, predsjednice vijeća, Mladena Šimundića, suca izjavitelja i Ivane Mlinarić, članice vijeća, u predstečajnom postupku koji se vodi nad dužnikom CEDRUS NOVO d.o.o., Novi Marof, Toplička 15, OIB 25982803127, povodom žalbe dužnika te žalbe vjerovnika PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d., protiv rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-545/2017-36 od 29. svibnja 2018., u sjednici vijeća održanoj 10. srpnja 2018.

riješio je

Odbijaju se žalbe kao neosnovane i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-545/2017-36 od 29. svibnja 2018.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-545/2017-36 od 29. svibnja 2018. utvrđeno je uskraćivanje potvrde predstečajnog sporazuma, jer za isti nije glasala potreba većina vjerovnika, sukladno čl. 59. st. 2. i čl. 61. st. 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17, u daljem tekstu: SZ).

Protiv tog rješenja žalbu je podnio dužnik, u bitnom navodeći kako je sud pogrešno osporio pravo glasa vjerovnicima Vjeranu Noveselcu i Cedrus izolacije d.o.o., zato što iste potječu iz jamstva, pri čemu ukazuje i da je vjerovnik Vjeran Noveselec, pored utvrđenog iznosa od 11.974,50 kn, nakon pokretanja postupka platio više od 20.000,00 kn. Ujedno navodi i kako je sud pogrešno primijenio odredbe čl. 106. st. 2. te 323. st. 1. SZ-a, te da je pravilnom primjenom tih odredbi trebao dozvoliti pravo glasa navedenim vjerovnicima. Predlaže ukinuti pobijano rješenje.

Privredna banka Zagreb d.d. u svojoj žalbi ukazuje kako je, nakon prijave tražbine, predala izjavu o odricanju od prava na odvojeno namirenje koju sud nije uzeo u obzir, jer pogrešno smatra kako se razlučni vjerovnik ne može naknadno odreći prava na odvojeno namirenje. Poziva se na odredbu čl. 38. st. 3. SZ-a, navodeći kako se ista može primijeniti i na izjavu o neodricanju od prava na odvojeno namirenje, te predlaže ukinuti pobijano rješenje.

Žalbe nisu osnovane.

Pobijano rješenje ispitano je u granicama navoda i po službenoj dužnosti na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2., te čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 25/13; dalje: ZPP) te u vezi čl. 10. SZ-a, u granicama povrede odredbi parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a kao i u odnosu na pravilnu primjenu materijalnog prava.

U odnosu na jamce, nesporno je utvrđenje prvostupanjskog suda kako jamci, do otvaranja predstečajnog postupka, nisu ispunili dužnikovu obvezu prema glavnom vjerovniku (osim za iznos od 11.974,50 kn koji je priznat vjerovniku Vjeranu Novoselcu), pa da stoga nisu osobni vjerovnici dužnika u smislu čl. 35. st. 1. SZ-a.

Naime, prema toj odredbi vjerovnici dužnika u predstečajnom postupku su oni osobni vjerovnici dužnika koji su u vrijeme otvaranja predstečajnoga postupka imali imovinskopravnu tražbinu prema dužniku. Ovaj sud ukazuje kako na jamca koji je namirio tražbinu glavnog vjerovnika prelazi ta tražbina sa svim sporednim pravima i osiguranjima njezina ispunjenja (čl. 110. Zakona o obveznim odnosima, „Narodne novine“ broj 35/05, 41/08). Dakle, tek kada i ako jamci isplate potraživanje glavnog vjerovnika, oni stupaju u njegov pravni položaj u odnosu na dužnika, u cijelosti ili djelomično, što uključuje i pravo glasa o planu restrukturiranja, u onom omjeru u kojemu ga je imao i glavni vjerovnik.

Iz navedenog razloga tvrdnja kako je dio tražbine glavnog vjerovnika plaćen nakon otvaranja predstečajnog postupka nije od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja.

U odnosu na žalbu PBZ-a kao razlučnog vjerovnika, prvostupanjski sud pravilno ukazuje kako je isti, u skladu s čl. 38. SZ-a, bio dužan već u prijavi dati izjavu odriče li se prava na odvojeno namirenje. Prvostupanjski je sud izvršio uvid u prijavu tražbine razlučnog vjerovnika PBZ te je utvrdio kako je u prijavi naveo da se ne odriče prava na odvojeno namirenje te je dao izjavu da ne pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja. Također je na ročištu radi ispitivanja tražbina održanom 11. siječnja 2018. utvrđeno da se razlučni vjerovnici nisu odrekli prava na odvojeno namirenje te da plan restrukturiranja ne zadire u prava razlučnih vjerovnika pa sukladno čl. 49. SZ-a sud nije niti sačinio tablicu razlučnih prava.

Zbog svega gore navedenog, sud vjerovniku Privredna banka Zagreb d.d. nije priznao pravo glasa za iznos od 2.144.166,72 kn niti je prihvatio njegovu naknadnu izjavu o odricanju prava na odvojeno namirenje (od 16. travnja 2018.).

Ovakav stav prvostupanjskog suda u potpunosti je pravilan i nije doveden u sumnju navodima žalbe. Naime, razlučno pravo nije predmet ispitivanja u predstečajnom postupku, a da se razlučni vjerovnik tog prava odrekao već u prijavi, tada bi njegova tražbina mogla biti osporena od strane dužnika, povjerenika ili od strane drugog vjerovnika (čl. 34. st. 1. t. 2. i 3. SZ-a) u točno određenim zakonskim rokovima. Upravo iz navedenog razloga postoji dužnost razlučnog vjerovnika da se u samoj prijavi jasno i nedvosmisleno očituje odriče li se prava na odvojeno namirenje, kako je to razlučni vjerovnik i učinio.

Izjavu o tome da li se razlučni vjerovnik odriče ili ne odriče prava na odvojeno namirenje iz čl. 38. st. 1. SZ-a nije moguće opozvati, kako to pogrešno smatra razlučni

vjerovnik. Naime, odredba čl. 38. st. 3. SZ-a na koju se poziva žalitelj poziva odnosi se samo na pristanak ili uskratu pristanka na odgodu namirenja, pa se odredba čl. 38. st. 5. SZ-a o povlačenju te izjave ne može analogno primijeniti na izjavu o odricanju ili ne odricanju prava na odvojeno namirenje iz čl. 38. st. 1. SZ-a.

Stoga je prvostupanjski sud pravilno odbio priznati razlučnom vjerovniku pravo glasa o planu restrukturiranja.

Slijedom navedenog, žalbe su odbijene kao neosnovane, a pobijano rješenje potvrđeno (čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi čl. 10. SZ-a).

Zagreb, 10. srpnja 2018.

Predsjednica vijeća
Lenka Čorić, v. r.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik
Brankica Curman

u. z. B. Vrabjčić